

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΑΘΗΝΑ 24 ΜΑΡΤΙΟΥ 1988	ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ	ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 53

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1760

Κύρωση Σύμβασης δικαστικής αρωγής σε ποινικές υποθέσεις μεταξύ των Κυβερνήσεων της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Αραβικής Δημοκρατίας της Αιγύπτου.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Εκδίδομε τον ακόλουθο νόμο που ψήφισε η Βουλή:

'Αρθρο πρώτο

Κυρώνεται και έχει την ισχύ που ορίζει το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος η Σύμβαση δικαστικής αρωγής μεταξύ των Κυβερνήσεων της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Αραβικής Δημοκρατίας της Αιγύπτου, που υπογράφηκε στο Κάιρο στις 22 Δεκεμβρίου 1986, της οποίας το κείμενο σε πρωτότυπο στην ελληνική και γαλλική γλώσσα έχει ως εξής:

ΣΥΜΒΑΣΗ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗΣ ΑΡΩΓΗΣ ΣΕ ΠΟΙΝΙΚΕΣ ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ

Η Κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας και η Κυβέρνηση της Αραβικής Δημοκρατίας της Αιγύπτου, μεριμνώντας για την προώθηση της συνεργασίας στο δικαστικό τομέα μεταξύ των δύο χωρών, αποφάσισαν να συνάψουν Σύμβαση δικαστικής αρωγής σε ποινικές υποθέσεις και συμφώνησαν τις παρακάτω διατάξεις:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1
Γενικές διατάξεις

Άρθρο 1

1. Τα δύο Κράτη αναλαμβάνουν την υποχρέωση να παρέχουν αμοιβαία, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας Σύμβασης, την ευρύτερη δυνατή δικαστική αρωγή σε κάθε διαδικασία σχετική με εγκλήματα, των οποίων η καταστολή, ανήκει κατά το χρόνο που ζητείται η αρωγή, στην αρμοδιότητα των δικαστικών αρχών του αιτούντος Κράτους.

2. Το παρόν κεφάλαιο δεν εφαρμόζεται ούτε στην εκτέλεση αποφάσεων συλλήψεως ούτε στις καταδικαστικές αποφάσεις ούτε στα στρατιωτικά εγκλήματα που δεν αποτελούν εγκλήματα του κοινού δικαίου.

Άρθρο 2

Η δικαστική αρωγή μπορεί να μη χορηγηθεί:

α) Αν η αίτηση αναφέρεται σε εγκλήματα που θεωρούνται από το Κράτος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση είτε σαν πολιτικά εγκλήματα είτε σαν εγκλήματα συναφή προς πολιτικά εγκλήματα είτε σαν εγκλήματα σχετικά με φόρους, τέλη, δασμούς και συνάλλαγμα.

β) Αν το Κράτος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση κρίνει ότι η εκτέλεση της αίτησης είναι φύσεως τέτοιας που θα έθιγε την κυριαρχία του, την ασφάλειά του, τη δημόσια τάξη του ή άλλα ουσιώδη συμφέροντά του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2
Δικαστικές παραγγελίες

Άρθρο 3

1. Το Κράτος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση μεριμνά για την εκτέλεση, σύμφωνα με τη νομοθεσία του, των δικαστικών παραγγελιών που αφορούν ποινική υπόθεση και οι οποίες του απευθύνονται από τις δικαστικές αρχές του αιτούντος Κράτους και αποσκοπούν στην εκτέλεση ανακριτικών πράξεων ή στη διαβίβαση πειστηρίων, φακέλων, γγράφων και οποιωνδήποτε άλλων εγγράφων σχετικών με το έγκλημα.

2. Αν το αιτούν Κράτος επιθυμεί να καταθέσουν ενόρκως μάρτυρες ή εμπειρογνώμονες, ζητεί τούτο ρητά και το Κράτος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση δίδει συνέχεια, εφ' όσον τούτο δεν είναι αντίθετο με τη νομοθεσία του.

3. Το Κράτος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση μπορεί να διαβιβάσει μόνο επικυρωμένα αντίγραφα ή φωτοτυπίες των ζητουμένων φακέλων ή εγγράφων. Πάντως, αν το αιτούν Κράτος ζητήσει ρητά τη διαβίβαση των πρωτοτύπων, το αίτημα τούτο θα ικανοποιηθεί στο μέτρο του δυνατού.

4. Οι πληροφορίες που παρέχονται στο αιτούν Κράτος δεν μπορούν να χρησιμοποιηθούν από τις δικαστικές αρχές παρά μόνο στα πλαίσια της διαδικασίας για την οποία ζητήθηκαν.

Άρθρο 4

Αν το αιτούν Κράτος ζητήσει ρητά τούτο, το Κράτος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση, πληροφορεί το πρώτο για την ημερομηνία και τον τόπο εκτέλεσης της δικαστικής παραγγελίας. Οι εμπλεκόμενες αρχές και οι διάδικοι μπορούν να παρίστανται στην εκτέλεση, εφ' όσον το Κράτος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση συναινεί προς τούτο.

Άρθρο 5

1. Το Κράτος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση μπορεί να αναβάλει την παράδοση αντικειμένων, φακέλων ή εγγράφων των οποίων ζητείται η διαβίβαση, εφ' όσον του είναι απαραίτητα για εκκρεμούσα ποινική διαδικασία.

2. Τα αντικείμενα, καθώς επίσης τα πρωτότυπα των φακέλων ή εγγράφων, που έχουν διαβιβαστεί σε εκτέλεση δικαστικής παραγγελίας επιστρέφονται όσο το δυνατόν ταχύτερα από το αιτούν Κράτος στο Κράτος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση, εκτός αν το τελευταίο παραιτηθεί της επιστροφής.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3
Επίδοση δικογράφων και δικαστικών αποφάσεων, εμφάνιση μαρτύρων, εμπειρογνωμόνων και διωκομένων προσώπων

Άρθρο 6

1. Το Κράτος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση προβαίνει στην επίδοση δικογράφων και δικαστικών αποφάσεων που του αποστέλλονται γι' αυτόν το σκοπό από το αιτούν Κράτος. Η επίδοση μπορεί να πραγματοποιηθεί με απλή διαβίβαση του δικογράφου ή της απόφασης στον παραλήπτη. Αυτή πραγματοποιείται σύμφωνα με τη νομοθεσία του Κράτους προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση.

2. Η επίδοση αποδεικνύεται με απόδειξη παραλαβής χρονολογουμένη και υπογραφομένη από τον παραλήπτη ή με δήλωση του Κράτους προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση που διαπιστώνει το γεγονός, τον τύπο και την ημερομηνία της επίδοσης. Το ένα ή το άλλο των εγγράφων αυτών διαβιβάζεται αμέσως στο αιτούν Κράτος. Αν η επίδοση δεν κατέστη δυνατό να γίνει, το Κράτος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση, γνωρίζει αμέσως το λόγο στο αιτούν Κράτος.

3. Οι κλήσεις προς εμφάνιση πρέπει να αποστέλλονται στο Κράτος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση τουλάχιστο δύο μήνες πριν την καθορισμένη ημερομηνία για την εμφάνιση των προσώπων αυτών.

Άρθρο 7

Μάρτυρας ή εμπειρογνώμονας, ο οποίος δεν εμφανίστηκε κατόπιν κλήσεως προς εμφάνιση της οποίας ζητήθηκε η επίδοση, δεν μπορεί να υποβληθεί, έστω κι αν η κλήση περιέχει σχετική διάταξη, σε καμία κύρωση ή αναγκαστικό μέτρο, εκτός αν μεταβεί στη συνέχεια εκουσίως στο έδαφος του αιτούντος Κράτους και κλητευθεί εκ νέου νομίμως.

Άρθρο 8

Οι καταβλητέες αποζημιώσεις, καθώς επίσης και τα έξοδα ταξιδίου και διαμονής που πρέπει να αποδοθούν στο μάρτυρα ή τον εμπειρογνώμονα από το αιτούν Κράτος, υπολογίζονται από τον τόπο της διαμονής αυτού και του χορηγούνται βάσει ποσοστώσεων τουλάχιστον ίσων με εκείνες που προβλέπονται από τα ισχύοντα τιμολόγια και κανονισμούς στο Κράτος στο οποίο θα λάβει χώρα η εξέτασή τους.

Άρθρο 9

1. Αν το αιτούν Κράτος κρίνει ότι η προσωπική εμφάνιση μάρτυρα ή εμπειρογνώμονα ενώπιον των δικαστικών του αρχών είναι ιδιαίτερα απαραίτητη, μνημονεύει τούτο στην αίτηση επίδοσης της κλήσης και το Κράτος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση καλεί το μάρτυρα ή τον εμπειρογνώμονα αυτόν να εμφανιστεί.

2. Το Κράτος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση γνωστοποιεί την απάντηση του μάρτυρα ή του εμπειρογνώμονα στο αιτούν Κράτος. Στην περίπτωση που προβλέπεται στην παρά-

γραφο 1 του παρόντος άρθρου, η αίτηση ή η κλήση πρέπει να αναφέρει το κατά προσέγγιση ποσόν των καταβληθησομένων αποζημιώσεων, καθώς επίσης και τα αποδοθησόμενα έξοδα ταξιδίου και διαμονής.

3. Αν υποβληθεί αίτηση για το σκοπό αυτό, το Κράτος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση μπορεί να συναινέσει στη χορήγηση προκαταβολής στο μάρτυρα ή τον εμπειρογνώμονα. Αυτή μνημονεύεται στην κλήση και αποδίδεται από το αιτούν Κράτος.

Άρθρο 10

1. Κανένας μάρτυρας ή εμπειρογνώμονας, οποιασδήποτε εθνικότητας και αν είναι, ο οποίος εμφανίζεται μετά από κλήση ενώπιον των δικαστικών αρχών του αιτούντος Κράτους, δεν μπορεί να διωχθεί, ούτε να κρατηθεί ούτε να υποστεί οποιοδήποτε άλλο περιορισμό της ατομικής του ελευθερίας στο έδαφος του Κράτους αυτού για πράξεις ή καταδίκες προγενέστερες της αναχωρήσεώς του από το έδαφος του Κράτους προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση.

2. Κανένα πρόσωπο, οποιασδήποτε εθνικότητας και αν είναι, το οποίο κλήθηκε ενώπιον των δικαστικών αρχών του αιτούντος Κράτους για να λογοδοτήσει για πράξεις για τις οποίες διώκεται, δεν μπορεί να διωχθεί, ούτε να κρατηθεί, ούτε να υποστεί άλλο περιορισμό της ατομικής του ελευθερίας για πράξεις ή καταδίκες προγενέστερες της αναχωρήσεως του από το έδαφος του Κράτους προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση και που δεν μνημονεύονται στην κλήση.

3. Η ασυλία που προβλέπεται στο παρόν άρθρο παύει εφ' όσον ο μάρτυρας ή ο εμπειρογνώμονας ή το διωκόμενο πρόσωπο, αν και είχε τη δυνατότητα να εγκαταλείψει το έδαφος του αιτούντος Κράτους επί δεκαπέντε συνεχείς ημέρες, αφότου η παρουσία του δεν απαιτείται από τις δικαστικές αρχές, παρέμεινε παρά ταύτα στο έδαφος αυτό ή επέστρεψε αφού προηγουμένως το εγκατέλειψε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

Ποινικό Μητρώο

Άρθρο 11

1. Το Κράτος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση διαβιβάζει, στο μέτρο που οι δικαστικές του αρχές μπορούν οι ίδιες να ζητήσουν αυτά, τα αποσπάσματα ποινικού μητρώου, καθώς και όλες τις σχετικές με αυτό πληροφορίες που του ζητούνται από τις δικαστικές αρχές του αιτούντος Κράτους για τις ανάγκες ποινικής υποθέσεως.

2. Στις περιπτώσεις που δεν προβλέπονται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, τέτοιες αιτήσεις ικανοποιούνται σύμφωνα με τους όρους που προβλέπονται από τη νομοθεσία, τους κανονισμούς ή την πρακτική του Κράτους προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5

Διαδικασία

Άρθρο 12

1. Οι αιτήσεις αρωγής πρέπει να περιλαμβάνουν τα εξής στοιχεία:

α) την αρχή από την οποία προέρχεται η αίτηση,

β) το αντικείμενο και την αιτιολογία της αιτήσεως,

γ) στο μέτρο του δυνατού, την ταυτότητα και την εθνικότητα του προσώπου για το οποίο πρόκειται και

δ) το όνομα και τη διεύθυνση του παραλήπτη, εάν υπάρχει, ή το μεγαλύτερο δυνατό αριθμό πληροφοριών που να επιτρέπουν την αναγνώριση και τον εντοπισμό.

2. Οι δικαστικές παραγγελίες που προβλέπονται στα άρθρα 3 και 4, αναφέρουν επί πλέον την κατηγορία και περιέχουν συνοπτική έκθεση των γεγονότων.

Άρθρο 13

1. Οι δικαστικές παραγγελίες που προβλέπονται στα άρθρα 3 και 4 απευθύνονται από το Υπουργείο Δικαιοσύνης του αιτούντος Κράτους προς το Υπουργείο Δικαιοσύνης του Κράτους προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση και επιστρέφονται δια της αυτής οδού.

2. Σε επείγουσες περιπτώσεις, οι δικαστικές παραγγελίες που προβλέπονται στα άρθρα 3 και 4 απευθύνονται απ' ευθείας από τις δικαστικές αρχές του αιτούντος Κράτους στις δικαστικές αρχές του Κράτους προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση. Αντίγραφο των δικαστικών αυτών παραγγελιών διαβιβάζεται συγχρόνως στο Υπουργείο Δικαιοσύνης του Κράτους προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση. Οι δικαστικές παραγγελίες επιστρέφονται συνοδευόμενες από τα σχετικά με την εκτέλεση έγγραφα δια της οδού που προβλέπεται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου.

3. Οι αιτήσεις που προβλέπονται στην παράγραφο 1 του άρθρου 11 μπορούν να απευθύνονται απ' ευθείας από τις δικαστικές αρχές στην αρμόδια υπηρεσία του Κράτους προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση και οι απαντήσεις μπορούν να επιστρέφονται απ' ευθείας από την υπηρεσία αυτή. Οι αιτήσεις που προβλέπονται στην παράγραφο 2 του άρθρου 11 απευθύνονται από το Υπουργείο Δικαιοσύνης του αιτούντος Κράτους στο Υπουργείο Δικαιοσύνης του Κράτους προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση.

4. Οι αιτήσεις δικαστικής αρωγής, πλην εκείνων που προβλέπονται στις παραγράφους 1 και 3 του παρόντος άρθρου, και ιδίως οι αιτήσεις για προκαταρκτική εξέταση πριν από τη δίωξη, πρέπει να απευθύνονται από το Υπουργείο Δικαιοσύνης του αιτούντος Κράτους προς το Υπουργείο Δικαιοσύνης του Κράτους προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση και να επιστρέφονται δια της ιδίας οδού.

Άρθρο 14

1. Οι αιτήσεις δικαστικής αρωγής, καθώς και τα έγγραφα εκτέλεσης συντάσσονται στη γλώσσα του αιτούντος Κράτους.

2. Εν τούτοις τα δικόγραφα και οι δικαστικές αποφάσεις, που προορίζονται να επιδοθούν ή να κοινοποιηθούν σε πρόσωπα που βρίσκονται στο έδαφος του Κράτους προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση, μπορούν να συνοδεύονται από μετάφραση στη γλώσσα του Κράτους αυτού.

Σ' αυτή την περίπτωση, και όσον αφορά στις δικαστικές αποφάσεις, η μετάφραση επικυρώνεται από ορκωτό ή επίσημο μεταφραστή, σύμφωνα με τη νομοθεσία του αιτούντος Κράτους.

Άρθρο 15

Οι αιτήσεις δικαστικής αρωγής και τα συνοδεύοντα αυτές έγγραφα πρέπει να φέρουν υπογραφή και σφραγίδα αρμόδιας αρχής ή να είναι επικυρωμένα από αυτήν την αρχή. Τα έγγραφα αυτά απαλλάσσονται από κάθε άλλη διατύπωση επικύρωσης.

Άρθρο 16

Αν η αρχή που έχει επιληφθεί της αίτησης αρωγής είναι αναρμόδια να την εκτελέσει, τη διαβιβάζει αυτεπαγγέλτως στην αρμόδια αρχή της Χώρας του και, στην περίπτωση που η αίτηση διαβιβάστηκε απ' ευθείας, ειδοποιεί σχετικά το αιτούν Κράτος δια της αυτής οδού.

Άρθρο 17

Κάθε άρνηση δικαστικής αρωγής αιτιολογείται.

Άρθρο 18

Με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 8, η εκτέλεση των αιτήσεων αρωγής, συμπεριλαμβανομένων των δικαστικών παραγγελιών, δε συνεπάγεται την απόδοση οποιωνδή-

ποτε δαπανών εκτός εκείνων που προέκυψαν από τη χρησιμοποίηση εμπειρογνωμόνων στο έδαφος του Κράτους προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6

Καταγγελία προς άσκηση δίωξης

'Αρθρο 19

1. Κάθε καταγγελία, που απευθύνεται από ένα Κράτος με σκοπό να επιληφθούν οι αρμόδιες για την άσκηση δίωξης δικαστικές αρχές του άλλου Κράτους, αποτελεί αντικείμενο ανακοινώσεων μεταξύ Υπουργείων Δικαιοσύνης.

2. Το Κράτος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση γνωστοποιεί τη συνέχεια που δίδεται σ' αυτήν την καταγγελία και διαβιβάζει, αν τούτο είναι δυνατό, αντίγραφο της εκδοθείσας απόφασης.

3. Οι διατάξεις του άρθρου 14 παράγραφος 1 εφαρμόζονται στις καταγγελίες που προβλέπονται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 7

Ανταλλαγή πληροφοριών σχετικά με καταδίκες

'Αρθρο 20

Κάθε ένα από τα δύο Κράτη δίνει στο άλλο πληροφορίες ως προς τις ποινικές καταδικαστικές αποφάσεις που αφορούν υπηκόους του τελευταίου αυτού Κράτους και που έχουν εγγραφεί στο ποινικό μητρώο. Τα Υπουργεία Δικαιοσύνης στέλνουν αυτές τις πληροφορίες κάθε δύο χρόνια.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 8

Προξενική παρέμβαση

'Αρθρο 21

1. Οι αρμόδιες αρχές ενός των δύο Κρατών οφείλουν να ειδοποιούν σε όλες τις περιπτώσεις και το αργότερο μέσα σε πέντε μέρες την προξενική αρχή του άλλου Κράτους, όταν υπήκοος του τελευταίου αυτού Κράτους συλλαμβάνεται ή υπόκειται σε οποιοδήποτε άλλο περιορισμό της ελευθερίας του.

2. Οι προξενικοί λειτουργοί έχουν δικαίωμα να μεταβαίνουν πλησίον του υπηκόου αυτού, να συναμιλούν και να αλληλογραφούν μαζί του και να μεριμνούν για την εκπροσώπησή του ενώπιον της Δικαιοσύνης, εκτός αν ο υπήκοος αυτός ρητά αντιτίθεται σ' αυτό, ενώπιον του προξενικού λειτουργού. Η άσκηση του δικαιώματος αυτού δεν μπορεί να αναβληθεί πέραν των δώδεκα ημερών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 9

Τελικές διατάξεις

'Αρθρο 22

1. Κάθε Κράτος γνωστοποιεί στο άλλο την περάτωση των διαδικασιών που προβλέπονται από το Σύνταγμά του για τη θέση σε ισχύ της παρούσας Σύμβασης. Οι ανακοινώσεις που αναγγέλλουν την περάτωση των διαδικασιών αυτών ανταλλάσσονται όσο το δυνατόν γρηγορότερα.

2. Η παρούσα Σύμβαση τίθεται σε ισχύ την πρώτη ημέρα του δεύτερου μήνα μετά την ημερομηνία λήψης της τελευταίας των γνωστοποιήσεων.

3. Κάθε Κράτος μπορεί να καταγγείλει την παρούσα Σύμβαση ανά πάσα στιγμή απευθύνοντας στο άλλο, με τη διπλωματική οδό, γραπτή ανακοίνωση καταγγελίας· σ' αυτήν την περίπτωση η καταγγελία τίθεται σε ισχύ ένα χρόνο μετά την ημερομηνία λήψης της εν λόγω ανακοίνωσης.

Σε πίστωση των παραπάνω, οι αντιπρόσωποι των δύο Κυβερνήσεων, δεόντως εξουσιοδοτημένοι, υπέγραψαν την παρούσα Σύμβαση.

'Εγινε στο Κάιρο στις 22 Δεκεμβρίου 1986 σε διπλό αντίτυπο, στην ελληνική, αραβική και γαλλική γλώσσα, και τα δύο κείμενα έχουν την αυτή ισχύ.

Σε περίπτωση διάστασης, υπερισχύει το γαλλικό κείμενο.

Για την Κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας
ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΝΟΜΙΚΟΣ
Πρέσβης της Ελλάδας

Για την Κυβέρνηση της Αραβικής Δημοκρατίας της Αιγύπτου
AHMED MAMDOUH ATTIA
Υπουργός Δικαιοσύνης

CONVENTION
DE COOPERATION JUDICIAIRE EN MATIERE PENALE

PREAMBULE

Le Gouvernement de la République hellénique et le Gouvernement de la République arabe d'Egypte, soucieux de promouvoir entre les deux Pays la coopération dans le domaine judiciaire, ont résolu de conclure une Convention de coopération judiciaire en matière pénale et sont convenus des dispositions suivantes :

TITRE 1

DISPOSITIONS GENERALES

Article 1er

1. Les deux Etats s'engagent à s'accorder mutuellement, selon les dispositions de la présente Convention, la coopération judiciaire la plus large possible dans toute procédure visant des infractions dont la repression est, au moment où l'entraide est demandée, de la compétence des autorités judiciaires de l'Etat requérant.

2. Le présent titre ne s'applique ni à l'exécution des décisions d'arrestation et des condamnations ni aux infractions militaires qui ne constituent pas des infractions de droit commun.

Article 2

La coopération judiciaire pourra être refusée :

a) Si la demande se rapporte â des infractions considérées par l'Etat requis soit comme des infractions politiques, soit comme des infractions connexes à des infractions politiques, soit comme des infractions en matière de taxes et impôts, de douane et de change.

b) Si l'Etat requis estime que l'exécution de la demande est de nature à porter atteinte à sa souveraineté, à sa sécurité, à son ordre public ou à d'autres de ses intérêts essentiels.

TITRE 2

COMMISSIONS ROGATOIRES

Article 3

1. L'Etat requis âfera exécuter, conformément á sa législation, les commissions rogatoires relatives à une affaire pénale qui lui seront adressées par les autorités judiciaires de l'Etat requérant et qui ont pour objet d'accomplir des actes d'instruction ou de communiquer des pièces à conviction, des dossiers, des documents et toutes autres pièces concernant l'infraction.

2. Si l'Etat requérant désire que les témoins ou les experts déposent sous serment, il en fera expressément la demande et l'Etat requis y donnera suite si sa législation ne s'y oppose pas.

3. L'Etat requis pourra ne transmettre que des copies ou photocopies certifiées conformes des dossiers ou documents demandés. Toutefois, si l'Etat requérant demande expressément la communication des originaux, il sera donné suite à cette demande dans toute la mesure du possible.

4. Les renseignements fournis à l'Etat requérant ne pourront être utilisés par les autorités judiciaires que dans le cadre de la procédure pour laquelle ils ont été demandés.

Article 4

Si l'Etat requérant le demande expressément, l'Etat requis l'informera de la date et du lieu d'exécution de la commission rogatoire. Les autorités et personnes en cause pourront assister à cette exécution si l'Etat requis y consent.

Article 5

1. L'Etat requis pourra surseoir, à la remise des objets, dossiers ou documents dont la communication est demandés, s'ils lui sont nécessaires pour une procédure pénale en cours.

2. Les objets, ainsi que les originaux des dossiers ou documents, qui auront été communiquées en exécution d'une commission regatoire, seront renvoyés aussitôt que possible par l'Etat requérant á l'Etat requis, à moins que celui-ci n'y renonce.

TITRE 3

REMISE D'ACTES DE PROCEDURE ET DE DECISIONS JUDICIAIRES-COMPARUTION DE TEMOINS EXPERTS ET PERSONNES POURSUIVIES

Article 6

1. L'Etat requis procédera à la remise des actes de procédure et des décisions judiciaires qui lui seront envoyés á cette fin par l'Etat requérant.

Cette remise pourra être effectuée par simple transmission de l'acte ou de la décision au destinataire.

Elle s'effectuera conformèment á la législation de l' Etat requis.

2. La preuve de la remise se fera au moyen d'un récépissé daté et signé par le destinataire ou d'une déclaration de l'Etat requis constatant le fait, la forme et 'a date de la remise. L'un ou l'autre de ces à documents sera immédiatement transmis à l'Etat requérant. Si la remise n'a pu se faire, l'Etat requis en fera connaître immédiatement le motif à l'Etat requérant.

3. Les citations à comparaître devront être envoyées á l'Etat requis au moins deux mois avant la date fixée pour la comparution de ces personnes.

Article 7

Le témoin ou l'expert qui n'aura pas déféré à une citation à comparaître dont la remise a été demandée, ne pourra être soumis, alors même que cette citation contiendrait des injonctions, à aucune sanction ou mesure de contrainte, à moins qu'il ne se rende par la suite de son plein gré sur le territoire de l'Etat requérant et qu'il n'y soit régulierement cité à nouveau.

Article 8

Les indemnités à verser, ainsi que les frais de voyage et de séjour à rembourser au témoin ou á l'expert par l'Etat requérant seront calculés depuis le lieu de sa résidence et lui seront accordés selon des taux au moins égaux à ceux prévus par les tarifs et règlements en vigueur dans l'Etat où l'audition doit avoir lieu.

Article 9

1. Si l'Etat requérant estime que la comparution personnelle d'un témoin ou d'un expert devant ses autorités judiciaires est particulièrement nécessaire, il en fera mention dans la demande de remise de la citation et l'Etat requis invitera ce témoin ou cet expert à comparaître.

2. L'Etat requis fera connaître la réponse du témoin ou de l'expert à l'Etat requérant. Dans le cas prévu au paragraphe 1er du présent article, la demande ou la citation devra mentionner le montant approximatif des indemnités à verser, ainsi que des frais de voyage et de séjour à rembourser.

3. Si une demande lui est présentée à cette fin, l'Etat requis pourra consentir une avance au témoin ou à l'expert. Celle-ci sera mentionnée sur la citation et remboursée par l'Etat requérant.

Article 10

1. Aucun témoin ou expert, de quelque nationalité qu'il soit, qui à la suite d'une citation à comparaître devant les autorités judiciaires de l'Etat requérant, ne pourra être ni poursuivi, ni détenu, ni soumis à aucune autre restriction de sa liberté individuelle sur le territoire de cet Etat pour des faits ou condamnations antérieurs à son départ du territoire de l'Etat requis.

2. Aucune personne, de quelque nationalité qu'elle soit, citée devant les autorités judiciaires de l'Etat requérant, afin d'y repondre de faits pour lesquels elle fait l'objet de poursuites, ne pourra y être ni poursuivie, ni détenue, ni soumise à une autre restriction de sa liberté individuelle pour des fairs ou condamnations antérieurs à son départ du territoire de l'Etat requis et non visés par la citation.

3. L'immunité prévue au présent article cessera lorsque le témoin, l'expert ou la personne poursuivie, ayant eu la possibilité de quitter le territoire de l'Etat requérant pendant quinze jours consécutifs, après que sa présence n'était plus requise par les autorités judiciaires, sera néanmoins demeurée sur ce territoire ou y sera retournée après l'avoir quitté.

TITRE 4

CASIER JUDICIAIRE

Article 11

1. L'Etat requis communiquera, dans la mesure où ses autorités judiciaires pourraient elles-mêmes les obtenir en pareil cas, les extraits du casier judiciaire et tous renseignements relatifs à ce dernier qui lui seront demandés par les autorités judiciaires de l'Etat requérant pour les besoins d'une affaire pénale.

2. Dans les cas autres que ceux prévus au paragraphe 1er du présent article, il sera donné suite à pareille demande dans les conditions prévues par la législation, les règlements ou la pratique de l'Etat rèquis.

TITRE 5

PROCEDURE

Article 12

1. Les demandes d'entraide devront contenir les indications suivantes :

a) l'autorité dont émane la demande,

b) l'objet et le motif de la demande,

c) dans la mesure du possible, l'identité et la nationalité de la personne en cause, et

d) le nom et l'adresse du destinataire, s'il y a lieu, ou le plus grand nombre possible de renseignements permettant son identification et sa localisation.

2. Les commissions rogatoires prévues aux articles 3 et 4, mentioneront en outre l'inculpation et contiendront un exposé sommaire des faits.

Article 13

1. Les commissions rogatoires prévues aux articles 3 et 4 seront adressées par le Ministère de la Justice de l'Etat requérant au Ministère de la Justice de l'Etat requis et renvoyées par la même voie.

2. En cas d'urgence, les commissions rogatoires prévues aux articles 3 et 4 seront adressées directement par les autorités judiciaires de l'Etat requérant aux autorites judicaires de l'Etat requis. Une copie de ces commissions rogatoires devra être communiquée en même temps au Ministère de la Justice de l'Etat requis.

Les commissions rogatoires seront renvoyées, accompagnées des pièces relatives à l'execution par la voie prévue au paragraphe 1er du présent article.

3. Les demandes prévues au paragraphe 1er de l'article 11 pourront être adressées directement par les autorités judiciaires au service compétent de l'Etat requis et les réponses pourront être renvoyées directement par ce service. Les demandes prévues au paragraphe 2 de l'article 11, seront adressées par le Ministère de la Justice de l'Etat requérant au Ministère de la Justice de l'Etat requis.

4. Les demandes d'entraide judiciaire autres que celles prévues aux paragraphes 1 et 3 du présent article, et notamment les demandes d'enquête préliminaire à la poursuite, devront être adressées par le Ministère de la Justice de l'Etat requérant au Ministère de la Justice de l'Etat requis et renvoyées par la même voie.

Article 14

1. Les demandes d'entraide judiciaire ainsi que les pièces d'exécution, sont rédigées dans la langue de l'Etat requérant.

2. Toutefois les actes de procédure et les décisions judicaire destinés à être remis ou notifiés aux personnes qui se trouvent sur le territoire de l'Etat requis peuvent être accompagnés d'une traduction dans la langue de cet Etat. Dans ce cas, et en ce qui concerne les décisions judiciaires, la traduction est certifiée par un traducteur assermenté ou agréé, conformément à la législation de l'Etat requérant.

Article 15

Les demandes d'entraide judiciaire et les pièces les accompagnant doivent être révétues de la signature et du sceau d'une autorité compétente ou authentifiées par cette autorité. Ces documents sont dispensés de toute formalité de légalisation.

Article 16

Si l'autorité saisie d'une demande d'entraide est incompétente pour à donner suite, elle transmettra d'office cette demande à l'autorité compétente de son pays et, dans le cas où la demande a été adressée par la voie directe, elle en informera par la même voie l'Etat requérant.

Article 17

Tout refus d'entraide judiciaire sera motivé.

Article 18

Sous réserve des dispositions de l'article 8, l'exécution des demandes d'entraide y compris les commissions rogatoires ne donnera lieu au remboursement d'aucun frais, à l'exception de ceux occassionnés par l'intervention d'experts sur le territoire de l'Etat requis.

TITRE 6

DENONCIATION AUX FINS DE POURSUITE

Article 19

1. Toute dénonciation adressée par un Etat en vue de saisir les autorités judiciaires de l'autre Etat chargées de la poursuite fera l'objet de communications entre Ministères de la Justice.

2. L'Etat requis fera connaître la suite donnée à cette dénonciation et transmettra s'il y a lieu copie de la décision intervenue.

3. Les dispositions de l'article 14 paragraphe 1 s'appliqueront aux dénonciations prévues au paragraphe 1er du présent article.

TITRE 7

ECHANGE D'AVIS DE CONDAMNATION

Article 20

Chacun des deux Etats donne à l'autre Etat avis des sentences pénales qui concernent les ressortissants de ce dernier Etat et qui ont fait l'objet d'une inscription au casier judiciaire. Les Ministères de la Justice se communiquent ces avis tous les deux ans.

TITRE 8

INTERVENTION DES CONSULS

Article 21

1. Les autorités compétentes de l'un des deux Etats doivent avertir dans tous les cas et au plus dans les cinq jours, le poste consulaire de l'autre Etat lorsqu'un ressortisant de ce dernier Etat est arrété ou soumis à toute autre forme de limitation de sa liberté.

2. Les fonctionnaires consulaires ont le droit de se rendre auprès de ce ressortissant, de s'entretenir et de correspondre avec lui et de pourvoir à sa représentation en Justice, sauf si ce ressortissant s'y oppose expressément en présence du fonctionnaire consulaire. L'exercice de ce droit ne peut être différé au-delà de douze jours.

TITRE 9

DISPOSITIONS FINALES

Article 22

1. Chacun des deux Etats notifiera à l'autre l'accomplissement des procédures requises par sa Constitution pour l'entrée en vigueur de la présente Convention. Les notifications annonçant l'accomplissement de ces procédures seront échangées aussitôt que faire se pourra.

2. La présente Convention entrera en vigueur le premier jour du deuxième mois suivant la date de la réception de la dernière de ces notifications.

3. Chacun des deux Etats pourra dénoncer la présente Convention à n'importe quel moment en adressant à l'autre, par voie diplomatique, un avis écrit de dénonciation; dans ce cas, la dénonciation prendra effet un an après la date de réception dudit avis.

EN FOI DE QUOI, les représentants des deux Gouvernements, dûment autorisés, ont signé la présente Convention.

Fait au Caire le 22 décembre 1986 en double exemplaire, en langues grecque, arabe et française les trois textes faisant également foi. En cas de divergence le texte français prévaudra.

Pour le Gouvernement de la République hellénique	Pour le Gouvernement de la République arabe d'Egypte
ANTOINE NOMIKOS	CONSEILLER AHMED MAMDOUH ATTIA
Ambassadeur de Grèce	Ministre de la Justice

Άρθρο δεύτερο

Η ισχύς του νόμου αυτού αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, της δε κυρουμένης Σύμβασης από την ολοκλήρωση των διαδικασιών που προβλέπονται στο άρθρο 22 αυτής.

Παραγγέλλομε τη δημοσίευση του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και την εκτέλεσή του ως νόμου του Κράτους.

Αθήνα, 22 Μαρτίου 1988

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΝΤ. ΣΑΡΤΖΕΤΑΚΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ	Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ ΚΑΙ ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ
ΚΑΡΟΛΟΣ ΠΑΠΟΥΛΙΑΣ	**ΑΓΑΜ. ΚΟΥΤΣΟΓΙΩΡΓΑΣ**

Θεωρήθηκε και τέθηκε η Μεγάλη Σφραγίδα του Κράτους

Αθήνα, 23 Μαρτίου 1988

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ ΚΟΥΤΣΟΓΙΩΡΓΑΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ